

Misijonska obzorja

POGLED PO SVETU

03 | leto 37 | junij 2023 |

**Krištofova
nedelja**
23. julij

Spoštovani bralci Misijonskih obzorij,

velikonočni čas smo zaključili s praznovanjem prihoda Svetega Duha na binkoštno nedeljo. Na binkoštni dan se je rodila Cerkev in mi vsi praznujemo njen rojstni dan. Kot vsakega, smo tudi tega rojstnega dneva veseli, kajti vsi kristjani izhajamo iz prvega poslanstva apostolov v širni svet. Jezusovo naročilo, naj gredo po vsem svetu, se je začelo uresničevati v moči darov Svetega Duha, ki so ga takrat prejeli. Govorili so različne jezike, da bi se lahko sporazumeli z vsem svetom, prejeli so pogum in neustrašnost pred težavami in v njih je bila gorečnost, da so oznanjali Jezusovo blagovest. Iz zapisov apostolskih del je razvidno, da jih ni zadržala nobena ovira, niti trpljenje, pripravljeni so bili dati tudi svoje življenje. Ko beremo poročila in članke slovenskih misijonarjev in misijonark, čutimo, da imajo tudi oni močno in neustrašno željo, da s svojim poslanstvom nadaljujejo v današnjem času. Kot apostoli se opirajo na vodenje Svetega Duha in nadaljujejo svoje delo ter se ne ustrašijo izzivov in težav. V mesecu marcu sem obiskal tri države v srcu Afrike: Centralno Afriško Republiko, Ruando in Burundi. Marsikdo se še spominja, da je v Ruandi pred skoraj tridesetimi leti potekala bratomorna vojna med plemenoma Tutsijev in

Hutujcev. Poročila pravijo, da je v stotih dneh, kolikor je trajal ta pokol, nasilne smrti umrlo več kot milijon ljudi. Te rane so še danes skeleče in le počasi se zapirajo. Vlada se trudi, da ne bi prišlo do ponovnega izbruha nasilja ali maščevanja, vendar mnogi, ki so takrat postali sirote, so danes odrasli in izgube svojih družin ne morejo pozabiti. Čeprav je Ruanda danes gospodarsko zelo urejena in je napredek izrazit, se mnogi ne strinjajo z oblastjo, saj predsednik vlada z zelo trdo roko in meji na diktaturo. Z bogoslovci in mladimi duhovniki, ki so Tutsiji in Hutujci, je pogovor večkrat nanesel na omenjene dogodke in težko razumejo, zakaj je do tega prišlo. So pa vsi prepričani, da bo le strpnost in sprejemanje drug drugega pripomoglo k mirnemu sožitju. Vsak dan se trudijo, da bi med seboj dosegli trajno spravo in ji želijo dati trdne temelje. Kot je običajno, vam v tokratni številki pred Krištofovo nedeljo posredujemo poročilo Mive. Težko si predstavljamo, kako potrebna so različna vozila, ki misijonarjem omogočajo lažje in bolj učinkovito delo. Z njimi zmorejo narediti veliko več in mnogim rešujejo življenja. Mi si težko predstavljamo, kako bi bilo, če ne bi imeli svojega lastnega vozila, mnogokrat

ga tudi ne potrebujemo, pa si ga kljub temu priskrbimo. Zanje pa je izrednega pomena. Brez primerne vozila bi naredili veliko manj. Z misijonskimi vozili jim omogočamo dostop do oddaljenih in pogosto težko dostopnih krajev. Vsi smo povabljeni, da pomagamo pri tej akciji. Misijonar lazarist Pedro Opeka bo 29. junija praznoval 75 let življenja. Več kot 50 let že deluje na Madagaskarju in več kot 30 let vodi združenje Akamasoa – Dobri prijatelji. Njegov zgled nas navdušuje in njegova vztrajnost pri delu z najbolj ubogimi je že obrodila lepe sadove. Spremljajmo ga duhovno in materialno. Več tisoč skrajno revnih je v Akamasoi našlo oporo in voljo, da se izkopljejo iz revščine s trdim in dostojnim delom ter zaživijo novo življenje. Več deset tisoč otrokom je bila omogočena vzgoja, obisk osnovne in srednje šole in veliko teh je nadaljevalo s študijem na univerzah. Mnogi od njih so se odločili, da svoje znanje in sposobnosti delijo v Akamasoi. Pedru Opeki želimo lepo praznovanje okrogle življenjske obletnice in mu kličemo še na mnoga leta, naj ga Bog še naprej navdihuje in podpira pri svojem delu. Želim vam prijetno branje in vse dobro!

Pavle Novak CM

Katoliški misijoni | Groblje, Rim, Buenos Aires
1923–1987

Lado Lenček C.M.
urednik KM 1938–1987

Misijonska obzorja
POGLEDE PO SVETU

Izhajajo v Ljubljani
od 1987

MISIJSKO SREDIŠČE SLOVENIJE
SI-1000 Ljubljana, Kristanova 1, Slovenija
Tel.: 01/300 59 50,
E-mail: missio@rkc.si
http://www.missio.si
Uradne ure od ponedeljka do petka od 8^h do 13^h.
Glavni urednik: Pavle Novak, CM
Pomočnica glavnega urednika: Tina Jež
Lektoriranje: MSS

Odgovarja narodni ravnatelj za misijone:
Matjaž Križnar
Oblikovalec: Hanzi Tomažič
Grafična priprava: NEBIA, d. o. o.
Tisk: Para, d. o. o.
Naklada: 4700 izvodov
Če ni posebej omenjeno, so slike od avtorja
prispevka ali iz arhiva MSS.
ISSN 1318-4369

Misijonska obzorja izhajajo šestkrat letno.
Priporočni dar za posamezni izvod je 1,50 EUR.
Celoletni prispevek za MO za leto 2023: 9 EUR, za Evropo
12 EUR, avionska za Ameriko in drugod je 20 USD, 25 CAD.
Vplačila nakazujte na transakcijski račun MSS,
Kristanova 1, Ljubljana, namen nakazila: dar za tisk MO,
št. transakcijskega računa pri NLB:
SI56 0201 4005 1368 933.
Slika na naslovnici: na poti v vrtec in šolo, Uganda

Kako se smrdi po čredi in kako te post spravi v zapor za 26 let

PIŠE DR. MATIJA NARED

V današnjem času pogosto beremo o napadih na Cerkev. Večinoma gre za napade, ki se dogajajo v imenu drugih verskih skupnosti in pod zaščito držav z drugimi veroizpovedmi, večinoma z muslimansko. Povedano drugače: v ozadju napadov na kristjane sta običajno islamski ekstremizem in fundamentalizem. Ni pa vedno tako. Poglejmo Nikaragvo: tam Cerkev že nekaj let preganja diktatorska politična oblast, katere izvor pa ni nikjer drugje kot v levičarskih gverilskih bojih, znanih iz Južne in Srednje Amerike.

Oblast v Nikaragvi ima José Daniel Ortega Saavedra, ki je nekdanji gverilec levičarske Nacionalne osvobodilne fronte in ki je leta 1979 pomagal strmoglaviti diktatorja Somoza. Njega je tudi nasledil na predsedniškem položaju in vladal vse do leta 1990 – tudi s pomočjo nekaterih duhovnikov, privrženecv teologije osvoboditve, ki so imeli ministrske položaje. Ponovno se je vrnil na oblast leta 2007 in je tam še zdaj. Na oblasti ostaja s spremembami zakonov, z zapiranjem nasprotnikov (leta 2021 so oblasti zaprle sedem potencialnih predsedniških kandidatov za novembrske volitve tistega leta), s streljanjem protestnikov in z zatiranjem in mučenjem nasprotnikov ... Najnovejši politični nemiri imajo izvor v socialni reformi iz leta 2018, ki je sprožila množične proteste. Vlada je pri zatiranju protestov pobila najmanj 355 ljudi, približno 2000 je bilo ranjenih in 1600 zaprtih. Veliko ljudi je odšlo v izgnanstvo. Ta brutalni nastop vlade je šel celo tako daleč, da so bili preganjani celo zdravniki v državnih bolnišnicah, ki so zdravili ranjene ljudi s teh protestov, kajti vlada je zdravljenje protestnikov prepovedala. Pri drugem prihodu Ortega na oblast pa se Cerkev ni toliko povezala s politiko, kot je Ortega

pričakoval. Raje je bila skupaj s protestniki na ulicah. Kardinal Leopoldo Brenes in pomožni škof Managua Silvio Báez sta odkrito zavračala vladno nasilje. Brenes je demonstracije označil za upravičene, Báez pa je zavrnil vsako politično odločitev, ki bi škodovala ljudem. Nasprotniki so mu grozili s smrtjo, zato je leta 2019 na zahtevo Vatikana zapustil državo. To premestitev je opozicija obžalovala, vladajoči sandinisti pa so bili tega veseli. Izgnanih je bilo tudi več drugih duhovnikov in bogoslovcev, ki jim je bilo obenem tudi odvzeto državljanstvo. Ko je Ortega dojel, da je Cerkev proti njemu, je nekatere cerkvene voditelje obtožil, da so del zarote za njegovo strmoglavljenje, in jih označil za »teroriste«. Ni ga prepričalo zagovarjanje škofov, da imajo državljani pravico živeti v miru in svobodi. Ortega je, milo rečeno, obtožil katoliške voditelje načrtovanja državnega udara, ker so zagovarjali idejo, da lahko "ljudje uveljavijo svojo pravico do miroljubnih demonstracij na podlagi državljanskih in evangelijskih vrednot". Vlada je izgnala tudi papeškega nuncija v Managui, monsinjorja Waldemarja Stanislawia Sommertaga, ki je sodeloval kot posrednik in lobiral za izpustitev zaprtih nasprotnikov vlade. Tu pa se zgodba ne konča.

Vlada je 1. avgusta 2022 zaprla cerkvene radijske postaje, Rolanda Josea Alvareza Lagosa, škofa Matagalpe (osrednja Nikaragva), pa je obtožila »organiziranja nasilnih skupin za izvajanje sovražnih dejanj proti prebivalstvu«. In s čim si je škof Álvarez to »prislužil«? Zagovarjal je volilno reformo, da bi »učinkovito dosegli demokratizacijo države«, in zahteval tudi izpustitev približno 190 političnih zapornikov. V znak protesta proti temu, kar je imenoval preganjanje, je organiziral post. Zato so ga oblasti obtožile in zaprle. Tako zdaj »zaradi spodkopavanja nacionalne integritete in širjenja lažnih novic prek informacijskih in komunikacijskih tehnologij v škodo države in nikaragovske družbe prestaja 26-letno zaporno kazen«. Odvzeto mu je bilo tudi državljanstvo.

To pa še ni vse. Država je zaprla tudi več katoliških univerz, ker da so »neskladne z veljavnimi zakoni«, znesla se je nad cerkvenimi stavbami, zaprla je cerkvena sredstva obveščanja, prepoveduje običajna in uveljavljena praznovanja na prostem, izganja misijonarje in redovnice ... Tako je med drugim izgnala redovnice misijonarke ljubezni, ki so od leta 1988 delovale za najrevnejše med revnimi v državi, in jih obtožila »pranja denarja, financiranja terorizma in financiranja širjenja orožja za množično uničevanje«. Zdi se, kot da se nikoli ničesar ne naučimo, čeprav mislimo zase, da smo najpametnejši. Tudi k nam se še lahko vrnejo taki časi. Lahko tudi s kolesi. Ljubezen in spoštovanje premagata sovraštvo, samo ljubezen in spoštovanje.

Biti prostovoljec ne pomeni biti turist

POGOVARJAL SE JE PAVLE NOVAK

Misijonska prostovoljka Špela Pahor je študirala etnologijo in kulturno antropologijo, je pravljíčarka, prevajalka in katehistinja, ukvarja se tudi s kamišibaj gledališčem. Večkrat je bila po mesec dni v Etiopiji, Beninu, udeležila se je misijonskega potovanja v Peru. Prejela je tudi nagrado Unicefa za projekt »Spoznavajmo otroke sveta«.

Bi nam lahko opisali vašo potovanja v misijone v Afriko in južno Ameriko? Ste ta potovanja sami uredili ali ste spremljali kakšno slovensko misijonsko odpravo? Ste bili pri slovenskih misijonarjih oz. misijonarkah?

Videla sem oglas v Družini, ki je vabil mlade prostovoljce v Etiopijo. Najprej sem si rekla, da to ni zame, ker nisem mlada, a mi ni dalo miru in sem vseeno pisala na naveden naslov. Tako sem prišla v stik z g. Jožetom Andolškom. Povedala sem mu, da bi najraje delala v sirotišnici in predlagal mi je skupnost uršulink. Dvakrat sem na pot odšla sama, tretjič se mi je pridružila Gabrijela Haložan. Za Benin sem vprašala s. Felicitas Nwuabueze. Dala mi je naslov škofa v Cotonouju. Pisala sem mu in povezal me je s skupnostjo sester sv. Avguština. Tudi v Benin sem šla sama. V Etiopiji in Beninu sem živela v skupnostih, kjer so bile vse sestre domačinke. Za Peru pa sem se odzvala vabilu društva Operando. S sestrami in duhovniki, ki sem jih spoznala na teh poteh, sem še danes v stiku.

Vsaka misijonska izkušnja pusti globok vtis. Kakšni so vtisi vaših misijonskih potovanj?

Bom povedala tako, kot me je potolažil škof Roger Hounghbedji v Cotonouju: »Priti kot prostovoljec v tujo deželo z drugačno kulturo je zelo težka izkušnja.« V Etiopiji me je najbolj pretreslo, koliko beračev, tudi otrok, invalidnih, hromih, slepih, mladih mamic ... je na ulicah

v Adis Abebi. Prvi teden sem samo jokala. Tudi v Beninu in Peruju sem opazila velike razlike med revnimi in bogatimi. To me res boli. Povsod so se mi zdeli ljudje zelo gostoljubni in vljudni. Videla sem, kako so sestre vesele in kako zavzeto delajo v prid ubogih. Ljudje so zelo verni. V Beninu so maše skoraj vsako uro, enkrat v francoščini, drugič v angleščini, pa v njihovem jeziku fon. In vedno je pridiga, tudi čez teden. Cerkve so odprte ves dan in večkrat sem videla, kako ljudje v njih molijo, počivajo ali zaspijo na klopeh. Pri povzdigovanju je hostijo videti tudi iz zadnje klopi, tako velika je. Tudi v Etiopiji so nedeljske maše dolge dve uri, ampak so mi sestre povedale, da za velike praznike, kot je *timkat*, trajajo tudi po več ur.

V lanskem letu so se brale vaše otroške šmarnice z naslovom: »Marija ima rada vse otroke«, kjer opisujete zgodbe iz misijonov. Kdaj

se je porodila ta ideja in kaj vas je spodbudilo k pisanju šmarnic?

Pravzaprav se niti ne spomnim več. Najbrž je bilo več dejavnikov in splet srečnih okoliščin, pa zasledila sem razpis za šmarnice. Zamislila sem si družino, kjer je mama katehistinja, njeno prijateljico Valerijo, ki je laiška misijonarka in razred otrok, ki obiskujejo verouk in prebirajo Valerijina pisma iz misijonov. Opisala sem resnične zgodbe otrok, ki sem jih spoznala v Etiopiji, Beninu in Peruju. Pisala sem tudi o sestrah in duhovnikih in kako so se odločili slediti Jezusu. Ostale zgodbe pa so nekakšna *krpanka* iz vsega, kar sem slišala ali doživela doma in v tujini. Moja želja je bila, da bi slovenski otroci spoznali, kako živijo njihovi vrstniki po svetu. Upala sem, da se bodo zgodbe dotaknile njihovih src, da bodo bolj sočutni in pripravljeni pomagati.

Zelo pogosto se nam dogaja, da si predstavljamo druge kraje primerljivo z našim okoljem in stopnjo dostopnosti do vseh naših potreb. Kako ti otroci živijo v okolju izrednega pomanjkanja najosnovnejših potreb za življenje?

Tisti, ki živijo pri sestrah v sirotišnicah, imajo pravzaprav srečo. Hodijo v vrtec ali v šolo, imajo tri obroke na dan, streho nad glavo, posteljo, če zbolijo, jih sestre lahko odpeljejo k zdravniku. Mnogi po srednji šoli nadaljujejo študij na fakulteti in ostanejo s sestrami povezani tudi kasneje, ko dobijo delo in se poročijo. Če bi ti otroci ostali doma, bi morali delati, deklice bi nosile vodo in drva, pomagale v gospodinjstvu in pasle drobnico, zgodaj bi jih poročili s kakim starejšim moškim in skrbeti bi morale še za taščo in tasta. Še preden bi dopolnile 18 let, bi že imele otroke,

če bi sploh preživele porod. V Adis Abebi se ulični otroci preživljajo kot čistilci čevljev, prodajajo cigarete, žvečilne gumije, mobi kartice, nakit. Živijo skupaj v barakarskih naseljih. Žal večkrat zaidejo na stranpoti, a o tem bi vam lahko več povedala laiška misijonarka Polona Dominik. Tudi v Beninu mnogi otroci delajo. To sem opazovala na veliki odprti tržnici v Cotonouju, pa tudi v manjših mestih, kot je Allada. Veliko otrok revni podeželski starši po nekakšnih posrednikih oddajo k družinam v Cotonou. Naivno verjamejo obljubam, da bodo pri bogatih družinah v mestu lahko imeli možnost hoditi v šolo. V resnici pa ti rejniški otroci ali *vidomegon* pri mestnih družinah živijo kot nekakšni sužnji, delajo od jutra do večera, spijo pod kakimi stopnicami na hodniku, jedo ostanke hrane in so večkrat tepeni. Veliko jih zbeži in se na ulicah zbirajo v klope. Otroci v sirotišnici v Beninu so me spraševali ali pri nas starši in učitelji tepejo otroke. Pri njih je namreč to dovoljeno. Nad tem sem bila zares zgrožena.

Če gledamo iz etnološkega vidika so bila vaša potovanja prav gotovo izredno bogata in poučna. Ali se njihova kulturna dediščina ohranja? Vemo, da je vpliv preko spleta danes izredno močan, kako močan je v Afriki?

Še vedno sem najprej človek, potem šele etnolog. Seveda ti vsaka šola nekaj da, pusti pečat, natakne nekakšna očala, da skozi njih gledaš

svet. Ni treba biti ravno etnolog, da opaziš razlike in ugotavljaš zahodne vplive. Mislim, da ohranjajo svojo kulturno dediščino in so tudi zelo ponosni nanjo. Žal se pozna tudi zahodni vpliv. V Adis Abebi je bilo v ulici, kjer sem stanovala, vsako noč do jutra slišati hrupno glasbo iz diskoteke. Sestre so povedale, da je bilo včasih tu kar sedem diskotek. Zaradi hrupa se je večina ljudi odselila drugam, ostale so le trgovine, pisarne in obrtniki. Podobno je bilo v Beninu. Tam smo skupaj praznovali Božič. Bilo je prav smešno, ko je otroke obiskal Božiček v rdeči obleki, z belo brado in masko v beli barvi. Pod masko se je seveda skrival črn obraz šolskega učitelja. Pred šolo v Cotonouju je pustil sani in izpregel jelene – vse je bilo narejeno iz železa in okrašeno z lučkami. Včasih mi etnologija ni prav nič pomagala. V meni so ostale otroške predstave o lačnih in revnih afriških otrocih z velikimi očmi, ki potrebujejo našo pomoč. Tako smo se učili pri verouku, tako sem brala v knjigi o Albertu Schweitzerju, ki mi jo je podarila mama in me navdihuje še zdaj. Potem pa ostaneš presenečen, ko se soočiš z resničnostjo, ki jo živijo danes. Ni se mi pa zdelo, da bi bil zahodni vpliv zelo pozitiven, kvečjemu obratno. Sestre v Etiopiji so to vedele, rekle so, da ne morejo preprečiti vsega, kar negativno vpliva na otroke, so jim pa na primer dovolile gledati televizijo samo ob nedeljah popoldan za kakšno uro.

Opravili ste tudi usposabljanje iz krščanske gešalt pedagogike. Kaj vas je spodbudilo k temu izobraževanju, kaj vam je dalo? Vam je ta pristop služil pri vašem delu?

Čutila sem željo po novem znanju, ampak so mi šli lasje pokonci, ko sem pomislila, da bi morala spet sedeti ob knjigah in študirati, ob misli na izpite pa sem skoraj dobila živčni zlom. Pri GP pa je bil zanimiv program, delavnice so vključevale risanje, ples, gledališče, glasbo, kiparjenje. Nobenih knjig, nobenega izpita! V skupini sem se počutila sprejeto. Zdelo se mi je, da mentorji razumejo vse naše stiske, previdno odpirajo rane, odkrivajo in utrjujejo naše močne točke in nas vodijo naprej. Z nekaterimi udeleženkami smo se spoprijateljile in smo še danes v stiku.

Kaj ste vi dali otrokom v misijonih in kaj so oni dali vam?

Že na letališču sem začutila, da mi bodo ukradli srce. Nisem imela nekega posebnega projekta. Igrali smo se, skupaj risali, šivali, peli, se pogovarjali, šli k maši. S seboj sem vzela moje ilustracije in oder za kamišibaj predstave. Umivala sem jim noge, strigla nohte, odganjala nadležnega psa. Za Božič sem jim šivala igračke. Šli smo na izlet. Živelimo skupaj. Prinesla sem jim knjige. Ena od sester je rekla, da so njihove deklice v sirotišnici doslej poznale le šolske učbenike. Vsako popoldne so prihajale na mojo teraso in na glas brale. Ko sem se poslavljala, mi je bilo vsakič zelo težko. Najraje bi poletela nazaj mednje! Čisto gotovo pa je, da so oni meni dali več kot jaz njim, saj so na novo osmislili moje življenje.

Se želite še kdaj odpraviti v misijone? Bi delili z nami kakšno misel, sporočilo?

Seveda si želim. Biti prostovoljec je čisto nekaj drugega kot potovati kot turist. Rada spoznavam nove kraje in nove ljudi, predvsem pa si želim pomagati. Kot turist bi resda lahko videla veliko več znamenitih krajev, zgodovinskih in kulturnih spomenikov, galerij, narodnih parkov ... Tako pa sem se dotaknila ran našega sveta in okusila moč ljubezni.

1974-9 Pravica za vse! (323)

LETA 1972 PIŠE FRANC SODJA

Davno pred Listino o človekovih pravicah je bil napisan evangelij. Dan je v roke Cerkvi, ne le, da ga nepokvarjenega ohranja, ampak tudi, da ga vsemu svetu oznanja. Z evangelijem je človeštvu podeljena Magna charta – Osnovna listina za pravičen mir.

Na žalost ga na svetu ni. Pravico si lastijo mnogokrat le tisti, ki vladajo, naj s politično oblastjo, naj z denarjem.

Vsak človek ima pravico, da je rojen – pa je vedno več držav, ki so uzakonile splav; po vsem svetu propagirajo omejitve spočetja; bogate dežele to še posebej ponujajo Tretjemu svetu, ki ga stiska beda.

Vsak človek ima pravico do hrane – pa sta vendar še vedno dve tretjini človeštva nezadostno hranjeni; v dveh letih zaradi lakote umrje več ljudi, kot jih je pomrlo v petih letih vojne ...

Vsak človek ima pravico do družine – pa je vedno več držav, ki uzakonjajo ločitev zakona; posledica so zapuščeni otroci, zato narašča število zločincev in duševno bolnih.

Vsak človek ima pravico, da si po daljša življenje – za več kot milijardo ljudi povprečna starost ne preseže 30 let; z ostanki hrane kakšnega severnoameriškega mesta bi se lahko

preživljalo evropsko mesto; z ostanki evropskega pa afriško ...

Vsak človek ima pravico do razvoja – a koliko je nerazvitih narodov; denar gre za orožje namesto za razvoj; za en sam bombnik bi lahko pozidali 30 šol z 20 razredi; za ceno zrakoplova-nosilca bi se lahko celo leto preživljalo 1.600.000 ljudi; ena sama podmornica velja toliko kot 35 sanatorijev ...

Vsak človek ima pravico do svobode, ki je med naravnimi darovi največji Božji dar - večina ljudi pa je za to svobodo prikrajšana, tudi za svobodo vesti, za svobodo vere, za svobodo izražanja.

Vsak človek ima pravico do enakosti – pa se vendar človeštvo še deli v kaste, v rasizem, pretirani nacionalizem, partijstvo ...

Kje je danes evangelij? Nič čudnega, če zlasti izobraženi nekristjani oporekajo misijonarjem: Evangelij je sicer lep, a kakšno je življenje kristjanov?!

Od misijonarjev pričakujemo čudežev; želimo, da bi jim kot nekoč sv. Frančišku omahovala roka od krščevanja. A misijonarsko delo ni samo njihovo opravilo; vse krščansko zaledje, vsa Cerkev mora biti dokaz o pristnosti in učinkovitosti evangelija. Šele dokaz življenja bo prepričal misijonske narode, da je vredno biti kristjan, ker s tem postaneš boljši človek; samo s krščanstvom bo šlo človeštvo v boljše čase. Naša misijonska dolžnost ni opravljena z nekaj drobiža!

Mt 4,8

EVANGELIJ PO MATEJU

di: Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga! » Spet ga je hudič vzel s seboj na zelo visoko goro. Pokazal mu je vsa kraljestva sveta in njihovo slavo. » Ter mu rekel: »Vse to ti bom dal, če padeš predme in me moliš.« » Jezus mu je tedaj dejal: »Poberi se, satan, kajti pisano je:

Gospoda, svojega Boga, moliti in njemu samemu služiti.« »

Tedaj ga je hudič pustil, in glej, angeli so pristopili in ga stregli.

Jezus začne delovati v Galileji

(Mr 1,14-15; Lk 4,14-15)

»Ko je slišal, da je bil Janez izročen, se je umaknil v Galilejo. » Zapustil je Nazaret in se nastanil v Kafarnaumu, ki leži ob jezeru, v Zabulonovi in Neftaljevi pokrajini. » da se je izpolnilo, kar je bilo povedano po preroku Izaiju:

»Dežela Zabulonova in dežela Neftaljeva,

ob poti k morju, onkraj Jordana, poganska Galileja!« »

Ljudstvo, ki je sedelo v temi, je zagledalo veliko luč,

in njim, ki so prebivali v deželi smrtne sence, je zasvetila luč.« »

Od tedaj je Jezus začel oznanjati in govoriti: »Spreobrnite se, kajti približalo se je nebeško kraljestvo.« »

Jezus pokliče stiri ribiče

(Mr 1,16-20; Lk 5,1-11)

»Ko je hodil ob Galilejskem jezeru, je zagledal dva brata: Simona, ki se je imenoval Peter, in njegovega brata Andreja. Metala sta mrežo v jezero; bila sta namreč ribiča. » Rekel ji je: »Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi.« » Takoj sta pustila mreže in šla za njim. » In ko je šel od tam naprej, je zagledal dva druga brata: Jakoba, Zebedejevega sina, in njegovega brata Janeza, ki sta s svojim očetom Zebedejem v čolnu popravljala mreže. Poklical ju je: »In ona dva sta takoj pustila čoln in očeta ter šla za njim.« »

Jezus uči in ozdravlja

(Lk 6,17-19)

»Jezus je hodil po vsej Galileji. Učil je po njihovih shodnicah in oznanjal evangelij kraljestva. Ozdravil je vsakovrstne bolezni in vsakovrstne slabosti med ljudstvom. » In glas o njem se je razširil po vsej Siriji. Prinesli so k njemu vse bolnike, ki so jih mučili različne bolezni in nadloge, tudi obsedene, božjastne in hrome, in jih je ozdravil. » Za njim so hodile velike množice iz Galileje, Deseteromestja, Jeruzalema, Judeje in iz krajev on-

5

EVANGELIJ PO MATEJU

Mt 5,26

kraljestvo.

»Blagor žalostnim, kajti potolaženi bodo.

»Blagor krotkim,

kajti deželo bodo podedovali.

»Blagor lačnim in žejnim pravičnosti,

kajti nasičeni bodo.

»Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli.

»Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali.

»Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovani bodo Božji sinovi.

»Blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.

»Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali in vse hudo o vas lažnivo govorili. » Veselite in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko. Tako so namreč preganjali že preroke, ki so bili pred vami.« »

Prispodobna o soli in luči

(Mr 9,50; Lk 14,34-35)

»Vi ste sol zemlje. Če pa se sol pokvari, s čim naj se osoli? Ni za drugo, kakor da se vrže proč in jo ljudje pohodijo. » Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. » Sve-

tilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo.

»Ne ubijaj!« Kdor pa ubije, bo kriv pred sodbo. » Jaz pa vam pravim: Vsak, kdor se jezi na svojega brata, bo kriv pred sodbo. Kdor pa reče bratu: »raka!« / bo kriv pred velikim zborom; in kdor mu reče: »morec,« bo kriv in obsojen na peklenško dolino ognja! » Če torej prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj proti tebi, » pusti dar tam pred oltarjem, pojdi in se najprej spravi z bratom, potem pa pridi in daruj svoj dar. » Spravi se hitro s svojim nasprotnikom, dokler si z njim še na

O postavi

»Ne mislite, da sem prišel razvezat postavo ali preroke; ne razvezat, temveč dopolnit.« sem jih prišel. » Resnično, povem vam: Dokler ne preideta nebo in zemlja, ne bo prešla niti ena črka / ali ena črtica postav, dokler se vse ne zgodi. » Kdor bo torej kršil eno od teh, pa čeprav najmanjših zapovedi in bo tako ljudi učil, bo najmanjši v nebeškem kraljestvu. Kdor pa jih bo izpolnjeval in učil, bo imenovan velik v nebeškem kraljestvu. » Kajti povem vam: Če vaša pravičnost ne bo večja kakor pravičnost pismotkov in farizejev, nikakor ne pridete v nebeško kraljestvo.« »

O jezi

»Slišali ste, da je bilo starim rečeno: Ne ubijaj!« Kdor pa ubije, bo kriv pred sodbo. » Jaz pa vam pravim: Vsak, kdor se jezi na svojega brata, bo kriv pred sodbo. Kdor pa reče bratu: »raka!« / bo kriv pred velikim zborom; in kdor mu reče: »morec,« bo kriv in obsojen na peklenško dolino ognja! » Če torej prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj proti tebi, » pusti dar tam pred oltarjem, pojdi in se najprej spravi z bratom, potem pa pridi in daruj svoj dar. » Spravi se hitro s svojim nasprotnikom, dokler si z njim še na

Ekumenizem in medreligijski dialog ter misijonsko poslanstvo cerkve

P. DR. MARI OSREDKAR

Ali se »dialoški odnos« do drugače verujočih in »misijonsko poslanstvo Cerkve« izključujeta? Pred nekaj stoletji so na to vprašanje odgovarjali pritrdilno. Katoliška Cerkve si je prizadevala, da bi vsi, nekatoliški kristjani in nekrščanski verniki ter brezverci, sprejeli katoliško vero. Nobenega spoštovanja oz. dialoga ni gojila do njih. Misijonarji so pri oznanjevanju Evangelija naredili vse, kar je bilo v njihovih močeh, da bi jih spreobrnil; pogosto so želeli iti celo »z glavo skozi zid«!

Na primer, prvi mučenci iz Reda manjših bratov. Po kapitlju v Asissiju leta 1219 je sv. Frančišek Asiški poslal brate Berarda, Petra, Otona, Akurcija in Adjuta oznanjat evangelij muslimanom v Maroko. Najprej so nameravali kar vstopiti v džamijo in tam povedati muslimanskim vernikom, da je Kristus edini Odrešenik. Ker jim to ni uspelo, so na mestnem trgu vabili muslimane k spreobrnjenju v krščanstvo. Muslimanske oblasti so jih pregnale, ker pa so se vrnili in Maročane ponovno prepričevali, naj se vendarle dajo krstiti, so jih besni muslimani 16. januarja 1220 bičali, jim dajali vroče olje in kis na rane, da je še bolj bolelo, nazadnje so jim glave prepolovili z meči in njihova telesa razkosali. Veliko takih primerov misijonarstva iz preteklosti bi lahko navedli.

Na Drugem vatikanskem cerkvenem zboru pa je v katoliški teologiji prišlo do pomembnega koraka naprej. Kot sem zapisal v prejšnji številki Misijonskih obzorij, je Cerkve s priznanjem, da se lahko zveličajo vsi ljudje, postavila temelje za ekumenizem in dialog z drugimi verstvi. Koncilski dokumenti ne trdijo, da druge vere posedujejo polno resnico, ampak Cerkve si prizadeva v drugih verstvih najti skupne točke, ki nas povezujejo in na njih graditi dialog. Predvsem pa katoličani drugače verne spoštujemo. Papež Pavel VI. je v svoji prvi okrožnici *Ecclesiam suam* predstavil katoliško

pojmovanje dialoga z drugimi kulturami in religijami: »Toda mi ne želimo odklanjati priznanja in spoštovanja duhovnim in moralnim vrednotam nekrščanskih verstev. Z njimi si želimo spodbujati ideale, ki jih vsi zagovarjamo na področju verske svobode, bratstva ljudi, svete kulture, dobrodelnosti in civilnega reda. O teh skupnih idealih je dialog z naše strani mogoč in ponudili ga bomo tam, z vsem medsebojnim spoštovanjem in vdanostjo, kjer bo dobronamerno sprejet« (108). To besedilo je odločilno vplivalo na nastanek izjave *Nostra Aetate* (28. oktober 1965), ki izraža nauk zadnjega koncila o dialogu Cerkve z nekrščanskimi verstvi, posebno z Judi in muslimani in na Dekret o ekumenizmu (21. november 1964), ki je postavil temelje za dialog z nekatoliškimi kristjani. Z novo usmeritvijo Katoliške cerkve ekleziologija pripadnosti preide v ekleziologijo občestva. Prvič v zgodovini namreč katoliško učiteljstvo izrecno prizna, da Bog deluje tudi v nekrščanskih religijah in »ne zameta ničesar od tistega, kar je v teh verstvih resničnega in svetega«. (N 2) Zato danes Cerkve spoštuje druga verstva in se z njihovimi verniki pogovarja na enakopravni ravni. Ne čudi nas torej, da je papež Frančišek podpisal abudabijski Dokument o človeškem bratstvu, kjer je zapisano, da je različnost religij, torej, da se nekdo rodi v islamski družini in nekdo drug v krščanski, po Božji volji. To pomeni, da smo vsi božji

otroci, da nas ima Bog vse enako rad in da se moramo zato med seboj obnašati kot bratje.

Danes misijonska dejavnost Cerkve nujno vključuje spoštovanje različnosti v verovanju. Pa ne zaradi izgube moči in avtoritete, ki jo je Cerkve imela v družbi v preteklosti, temveč zaradi spoznanja, da pristno pričevanje za evangelij nujno vsebuje sprejemanje verske svobode in različnosti drugače verujočih. Danes Kristusa oznanjamo tako, da sprejemamo vernike drugih religij takšne, kakršni so; do te mere, da jim celo omogočamo versko prakso, ko na primer muslimanom dovolimo, da zidajo džamije v Evropi. In ravno ta bratska ljubezen je pričevanje za Evangelij – samo taka ljubezen je namreč odrešujoča. Le tako lahko povemo, da Kristusov nauk omogoča človeško življenje v polnosti in da je Kristus edini odrešenik. Dialog je temelj za misijonarsko oznanjevanje. Danes nihče ne more misijonariti brez bratske ljubezni do drugače verujočih. Nekateri sicer v tej drži vidijo samomor krščanstva. Jaz bi se drugače izrazil. To pomeni iti na križ. Toda, ali ni »sprejetje križa« lastno krščanskemu življenju? Drugoverci, ki prihajajo, ne bodo uničili krščanstva v Evropi. Uničili ga bomo sami, če ne bomo živeli krščansko!

Jasno je torej, da se »dialoški odnos« do drugače verujočih in »misijonsko poslanstvo Cerkve« ne izključujeta. Nasprotno, misijonsko poslanstvo bo danes uspešno zgolj s spoštovanjem nekatoliških kristjanov in pripadnikov nekrščanskih verstev do te mere, da jih sprejemamo takšne, kakršni so. Taka krščanska drža je že prepričala mnogo beguncev, ki so v Evropi zaprosili za krst in na njej temelji upanje, da Evangelij ne bo končal v zaprašenih arhivih.

Računamo na božjo pomoč in odprta srca ljudi

P. MIHA MAJETIČ, MINORIT, KAZAHSTAN

Dragi bratje minoriti in vsi rojaki v Sloveniji, lepo pozdravljeni! Misijonarji smo že sicer vedno zelo zaposleni. Pred tremi leti pa smo si bratje tu v Astani zadali še nalogo, da zgradimo prepotrebno samostansko hišo s prostori za misijonske dejavnosti. V enem od svojih oglašanj sem že pisal o tem, v kako neprimernih prostorih živimo sedaj. Pa je nepričakovano udarila korona in vse dejavnosti smo morali odložiti za nedoločen čas.

Zdaj je končno epidemija mimo. Nastopil je trenutek, da spet zavihamo rokave. Volje in poguma nam ne manjka. Naše vodilo je: Z božjo pomočjo in dobrimi ljudmi bomo uspeli. Na kratko bom preletel naše delo v prvem tromesečju tega leta. Praznik Gospodovega rojstva smo lepo preživeli. V tednu pred tem smo imeli dekanijsko srečanje, na katerem smo tradicionalno lomili oblatke in si zaželeli mir in dobro. Hkrati smo Boga prosili odpuščanja, če se je zaradi nas zgodilo kaj slabega. V prvem tednu novega leta so pri nas še počitnice, zato smo lahko nekaj mladih poslali na srečanje DČS (gibanje čistih src). Spremljal jih je p. Pawel. Jaz pa sem ostal doma in se zatopil v pripravo papirjev za gradnjo samostana. Če Bog da, bomo lahko v maju začeli

graditi stavbo in jo do jeseni spravili pod streho. Potem bodo strokovnjaki na njej postavili sončne celice. Ker je korona zavrla zbiranje denarja, smo sedaj tudi glede tega v zamudi. Zbrana je približno polovica potrebnih sredstev. Te dni pripravljamo prošnje za pomoč. Nadejamo se, da bomo v drugo dovolj uspešni, da bomo tako lahko pokrili vse stroške. Kot sem že napisal: optimistično zremo naprej, upajoč na Božjo pomoč in odprta srca dobrotnikov. Hkrati s pripravami na gradnjo teče priprava mladih na romanje v Lizbono in srečanje s papežem. Iz naše župnije jih bo šlo 5, iz škofije 25 ter 68 iz celotnega Kazahstana. Mladim ni lahko, saj o dobri situiranosti njihovih družin ne moremo govoriti. Za vsakega bo to precejšen finančni zalogaj. Celotni

stroški romanja znašajo 1500 evrov na osebo. V naši župniji se za pomoč pri tem lahko zahvalimo g. Gregorju Bregarju iz škofijskih zavodov ter mladim iz škofijske gimnazije v Mariboru. Ti so bili lani poleti pri nas in so pomagali pri izvedbi oratorija. Za velikodušen dar in zbiranje pomoči v Sloveniji vsem še enkrat iskrena hvala. Naj vam Bog povrne! Upamo, da bo nekaj pomoči prispelo tudi prek škofije in župnij. Tudi pri nas že vse leto molimo za mir v Ukrajini in po svetu. Obračamo se k Devici Mariji, kraljici miru. Vsak dan pred dnevno molitveno uro molimo psalm 17 za samostan v Bilšivci. Molimo za naše tamkajšnje brate in za ljudi, ki se k njim zatekajo po pomoč. V tem velikonočnem času želimo naše odpovedi še iskreneje darovati za končanje te in drugih nesmiselnih vojn po svetu. P. Pawel je pripravil brošuro za teden zaščite življenja (v Sloveniji: teden družine). Letos smo jo izdali že pod okriljem našega Centra za zaščito življenja – PRO LIFE. Brošuro smo poslali po vsem Kazahstanu in tudi v Rusijo. Kljub oteženi komunikaciji z našimi severnimi sosedi Rusi nas je obiskal naš br. Viktor, ki deluje v Moskvi, a ima kazahstanski potni list. Jutri odpotujem 300 km na sever v Kokšetau, kjer bomo imeli tridnevno škofijsko srečanje za mlade v času nauriza (t.j. novega leta med kazahstanskimi narodi). Zbralo se bo 80 mladih in okrog 15 duhovnikov, redovnikov in redovnic. Skupaj bomo predelovali kateheze 4 in 5, ki so priprava na srečanje mladih v Lizboni in poleti v našem Ozornoje, kjer bo vse kazahstansko srečanje. Tema, ki se ponavlja, kliče: »VSTANI ...!« Dragi moji rojaki! Priporočam nas v vaše molitve. Hvaležni bomo tudi za vsakršno finančno podporo.

S srcem učenke

S. ZORICA BLAGOTINŠEK, URŠULINKA, SENEGAL

Domačini pravijo, da smo letos začeli majsko vročino že marca, to pomeni temperature okrog 40 stopinj, a nas vedno znova preseneti tudi večerna ali jutranja ohladitev do 20 stopinj. Februarja 2024 bodo tu predsedniške volitve. Ob sojenju enemu izmed opozicijskih voditeljev je bilo v Dakarju precej nemirno. Zaradi varnosti smo prekinili program medkongregacijskega postulata in noviciata in se vrnili v svoje skupnosti. Moje glavno poslanstvo še naprej ostaja pomoč magistri novink in postulantk, zato sem pogosto v Dakarju za spremljanje naših novink in postulantk iz Senegala in Kameruna.

Zanimivo je tudi, da imajo mnoge kongregacije del začetne formacije v Senegal, tako je v programu prisotnih veliko narodnosti iz Zahodne in Centralne Afrike. Afrika je res velika in raznolika. Življenje uršulink je zelo zaznamovano z začetno formacijo, saj je več tistih v začetni formaciji kot z večnimi zaobljubami. Dve najstarejši senegalski sestre bosta letos dopolnili 60 let in toliko let traja tudi naša navzočnost tu. Precej sem vključena v pomoč pri ekonomiji v skupnosti ter v različne finančne komisije za projekte. Nadaljujem tudi s poučevanjem angleščine. Naše tri novinke niso pravočasno dobile vizumov za apostolski staž v Južni Afriki in Bocvani, a ostajajo še naprej motivirane za učenje angleškega jezika. Še odkrivam, kaj nam Bog sporoča preko tega, da ni bil mogoč njihov staž pri sestrah na jugu Afrike.

Vedno znova me spremlja misel, kako način trgovanja in pogajanj za cene ustvarja vezi. Vesela sem, da imam to izkušnjo zaradi nakupovanja na tržnici ali v raznih majhnih »butikih«. Na začetku sem vedno vprašala, ali je to cena za domačine ali »zame«. Seveda so se prodajalci namuznili. Sedaj pa pogosto kar vprašam, ali to stane »toliko in toliko«, domačinke mi pomagajo glede ocene cen ☺. Tudi način transporta je tak, da dejansko ustvarja vezi med ljudmi z vsemi potrebnimi dogovarjanji za prevoz več oseb, avto se npr. za Dakar res napolni ☺. In se vedno znova čudim, kako šoferji

V Sloveniji je potekala akcija zbiranja sredstev za nakup sv. pisem v Senegal

poznajo vse mini uličice v Dakarju. Ko tukaj večkrat na dan slišim »ma soeur« se vedno znova spomnim na s. Polono Švigelj, ki je bila pred leti misijonarka v Senegal. Rada nam je pripovedovala o tem pozdravu. Res se te dotakne, da slišiš ta pozdrav tako od muslimanov kot katoličanov. In da si večkrat »vprašan« kako si. Tudi skozi to odkrivam poklicanost biti bratje in sestre. Tam, kjer smo. V tem je tudi neizmerna moč. Sklep domačega pozdrava tukaj je izražena želja za mir. Krhkost miru je velika in samo z deležem vsakega ga lahko ohranimo. Senegalski so ponosni ljudje in dozdeva se mi, da zaradi tega nekateri obrazi revščine ostanejo skriti našim očem, kot npr. da sem zelo pozno ugotovila, da nimajo vse naše sestre svojega Svetega pisma, prav tako ne naši ožji sodelavci. Ni vedno razvidno, da nekdo nima

dovolj, da bi kupil sladkor, plačal šolnino, nabavil kožo ali zmogel izpeljati projekt vodovoda do doma. Vsakemu, ki moli za misijonarke in misijonarje, Bog povrni.

Vsem, ki ste prispevali dar za Sveta pisma za Senegal, iskrena hvala. Večina od 225 Svetih pisem je že v rokah mladih in odraslih. Okrog 20 avdio naprav za poslušanje Božje Besede v dveh domačih jezikih pa bodo deležni tudi nepismeni ali nefrancosko govoreči.

Pustna Sobotna iskrica za naši dve šolski kantini nas je globoko ganila. Tukaj v Thies in v bližnji Sandiari bodo obroki lahko boljši, izboljšale bomo lahko tudi pogoje priprave in zauživanja hrane. Cene živil in ostali življenjski stroški so v zadnjem letu zelo narasli, tudi do 100 %.

Hvala za vse darovane prevožene kilometre za MIVO, tudi tu smo deležni Vašega daru.

In vsakemu novemu botru v Kamerunu in Senegal iskrena hvala. Obiskovati šolo je varovalni dejavnik v sedanjosti in velika priložnost za prihodnost.

Hvala vsem v Misijonskem središču za veliko srčnost, s katero smo spremljani iz domovine, je neizmerna moč za življenje in oznanjevanje v večinsko muslimanski deželi.

Kandidatinje

S. TEREZE PREKAJ - USMILJENKE, ALBANIJA

S. ZVONKA MIKEC – ANGOLA

A group of six people, three women and three men, are posing in front of a white van. They are holding a large banner that reads "SLOVENIJA HVALA MI VA". The banner is made of several white rectangular pieces with red borders, each containing a letter or word. The people are dressed in casual clothing, including t-shirts and jeans. The van is parked on a dirt path with trees in the background.

S. AGATA KOCIPER – BRAZILIA

**GENERALNI EKONOM ŠKOFIJE RUTANA,
S. BOGDANA KAVČIČ – BURUNDI**

Škofija Rutana pokriva 16 župnij, ki se raztezajo na zelo velikem območju. Avto, ki smo ga lahko kupili tudi z vašo pomočjo, nam je pri vseh dnevnih opravilih v veliko pomoč. Avto je v prvi vrsti namenjen škofiji, a je na voljo tudi vsem duhovnikom škofije Rutana. Le ti pogosto obiskujejo zapornike centralnega zapora, ki so

potrebujemo za obiske škofij, misijonov, udeležbo na raznih srečanjih, na sestankih ... Prošnje toplo priporočajo v obravnavo tudi slovenski misijonarji na Madagaskarju.

Rudi Tisel in Janez Mirtek sta slovenska duhovnika salezijanca, ki delujeta v Podgorici v Črni Gori. Cerkev v Podgorici je bila zgrajena leta 1969,

tedaj še zunaj mesta. V četrto okoli župnije, ki se imenuje Konik in je najslabše razviti del mesta, se je z leti naselilo veliko ljudi, tudi katoličanov. Glavne ceste so dokaj urejene, stranske pa bolj makadam in luknja-
ste. Kombi potrebujejo za prevoz otrok, ki se udeležujejo programov župnije in mladinskega centra. Veliko staršev dela po cele dneve, zato jim salezijanci nudijo tudi prevoz od doma na razne župnijske aktivnosti

23. julij 2023

- življenja rešujem

prepuščeni samim sebi, katoliške šole in malo semenišče Mika. Iskreno se vam zahvalim za to dragoceno darilo, ki smo ga prejeli po vaši dobroti.

POLONA DOMINIK, LAIŠKA MISIJONARKA, SKUPNOST SALEZIJANCEV – ETIOPIJA

Ko smo dobili sporočilo, da je naša prošnja za pomoč pri nakupu avtomobila odobrena, so nam vsem dobesedno stopile solze v oči. Zavedamo se namreč, da je situacija v Etiopiji težka ne le za nas, ki tu živimo, ampak tudi za ljudi, ki nam želijo pomagati. Polni vere in zaupanja v Božjo Previdnost smo MIVA Slovenija prosili za pomoč in že po nekaj tednih smo bili blagoslovljeni z avtomobilom. Bog povrni vsem, ki prispevajo v sklad MIVA in vsem, ki so sodelovali pri odločitvi za pomoč naši župniji. Besede so enostavno premalo, da bi izrazili srečo in hvaležnost, ki jo čutimo in vas toplo objemamo v naših srcih, vsakič, ko sedemo v našo novo Toyota.

JANEZ MESEC IN MISIJONARKE EVANGELIJA – MADAGASKAR

Skupnost sester misijonark Evangelija v Manambondro pošilja zahvalo MIVI Slovenija. Po vaši zaslugi smo

dobili dva motorja, ki nam pomagata pri poslanstvu oznanjevanja Evangelija. Večkrat se je že zgodilo, da smo z motorjem v Vangaindrano urgentno zapeljali otroka ali odraslega, ki ga je ugriznil pes in je potreboval nujno injekcijo proti steklini. Ker skrbimo tudi za tuberkulozne bolnike, nam motor pomaga, da hitro pridemo do rezultatov analiz in zdravil. Veliko je poti na razna srečanja in obiske oddaljenih podružnic in šol, ki jih opravimo z novima motorjema. Hvala MIVI za pomoč in naj Bog blagoslovlja vaše delo.

JANEZ MESEC, ŠKOF GAETANO – MADAGASKAR

V imenu naše škofije Farafangana in škofa Kajetana se iskreno zahvaljujem MIVI Slovenija za veliko pomoč pri nakupu novega terenskega vozila Nissan Navara. Ko sta se škof in generalni vikar v lanskem letu začela zanimati za nakup novega vozila in sem jima priskočil na pomoč, saj sem se strinjal, da škof in škofija res potrebujeta tak avto. Škof se je na naših duhovniških konferencah že večkrat javno zahvalil MIVI Slovenija in prosil, da vam zahvalo posredujem. Vedno je tudi poudaril, kar me je presenetilo, da avto ni samo njegov, ampak naš skupni – škofijski. Vsak duhovnik ga lahko uporabi, a vedno le skupaj s šoferjem. Voziti ga sme le uradni škofov šofer. Tako je upanje, da ga bomo imeli še dolgo, ker ne bo šel iz rok v roke.

S. ZORICA BLAGOTINŠEK – SENEGAL

Iskrena hvala vsem darovalcem akcije MIVA. Ob pogledu na avtobus College St. Ursule v mestu Thiès v Senegal se mi je utrnila misel, da me spominja na Zeleno deželo. Spominja me na barvo Slovenije in spominja na vaše darove, ki so nam omogočili menjavo šolskega avtobusa. Dotrajan avtobus smo sedaj lahko zamenjali z bolj zanesljivim. Tu se bolj obnesejo rabljeni avtobusi starejših Renault znamk, saj se šoferji lažje

ROŠNJE • NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE •

in nazaj. V župniji poteka verouk, delujejo pevski zbori, organizirajo šolo nogometa, dnevni oratorij od ponedeljka do petka, zimski in letni oratorij za otroke, duhovne vaje, romanja ...

VEDRANA LJUBIČ – UGANDA

Sestra Vedrana je misijonarka v Ugandi, po narodnosti Hrvatica in pripada redovni skupnosti Hčera Božje ljubezni, ki so ji pripadale tudi

blažene Drinske mučenke. Sestra se je preselila na misijon, ki se postavlja na novo in se nahaja v najrevnejši regiji Karamodja v Ugandi. Kupile so 20 ha zemljišča, ki bi ga rade obdelovale. S pridelki bodo poskrbele za svoje potrebe in samooskrbo, hkrati pa pomagale tudi družinam okoli misijona. Razdalje med mesti so velike, ceste so slabe. Traktor bodo uporabile tudi za prevoz materiala pri gradnji novega misijona.

S. ZORICA BLAGOTINŠEK – SENEGAL

S. Zorica Blagotinšek, uršulinka, deluje v Senegal na misijonu v kraju Thies. Sestre imajo šolo za 800 učenk, ki prihajajo iz celega mesta. V njihovi hiši poteka tudi formacija mladih deklet za sestrski poklic. Na misijonu imajo avto letnik 2012, ki pa je veliko na popravilu. Rade bi kupile novo vozilo, ki bo primerno za prevoz

znajdejo in tudi rezervne dele je mogoče dobiti od starejših znamk. Toplo mi je tudi v srcu ob vašem daru.

QUENTIN COLY, S. POLONA ŠVIGELJ – SENEGAL

Po vaši ugoditvi naše prošnje za financiranje potrebnega vozila za našo župnijo, se danes v svojem imenu in z nepopisnim veseljem mojih župljanov zahvaljujem, da ste sprejeli naš projekt. Zato prihajam s tem pismom, da izrečem vso našo hvaležnost za vašo velikodušnost pri nakupu vozila 4x4 Peugeot. Da bi v župniji Kristusa Kralja mogli odgovoriti na premnoge izzive, nam je res potrebno te vrste vozilo, zlasti v deževnem obdobju, v času velikih voda. Pri svetih mašah vam zagotavljamo našo molitev za vas. In še enkrat sprejmite vse naše izraze vesele zahvale in srčne hvaležnosti.

S. ANICA STARMAN – SLONOKOŠČENA OBALA

Za božič smo dobili avto, ki smo ga blagoslovili še isti dan. Čakamo še nalepke, da bo avto popoln. Hvala vsem dobrotnikom, vesel Božič, ki ga doživljamo vsak dan in Božji blagoslov za vse novo leto želimo sestre iz Gbagbama.

ROBERT ANTHONY – TANZANIJA

Župnija sv. Frančiška Saleškega v Tanzaniji, je bila leta 2010 zaupana misijonarjem sv. Frančiška Saleškega.

Ima 6600 katoliških prebivalcev, razporejenih v pet podružnic v radiju 48 km. Avto, ki smo ga prejeli z vašo prijazno podporo, nam je v veliko pomoč, da še naprej bolje služimo Božjemu ljudstvu. Z nakupom avtomobila lahko redno in varno potujemo na podružnice v majhne krščanske skupnosti za darovanje svete maše, za podeljevanje zakramentov in za srečanja raznih skupin, za poučevanje verouka. Po domovih obiskujemo bolnike in jih po potrebi tudi peljemo v bolnico, po vaseh osveščamo mlade glede virusa HIV in drugih novodobnih pasti. Iskreno se zahvaljujemo vsem dobrotnikom Cerkve na Slovenskem, še posebej pa dobrotnikom MIVA Slovenija, da so podprli ta evangelizacijski projekt.

IGOR BARBINI, škof MARTIN KMETEC – TURČIJA

Iz srca se vam skupaj s celotno župnijsko skupnostjo in s. Rosario zahvaljujem za denarno pomoč, ki smo jo prejeli za nakup novega minibusu za našo skupnost in poslanstvo, ki ga opravljamo tukaj v Izmirju v Turčiji. Globoko hvaležni, ne bomo pozabili moliti za vaše plemenito delo v podporo Cerkvi in njenemu poslanstvu.

KARITAS SPES (LVOV IN VINICA) – UKRAJINA

V imenu Karitas Spes Ukrajina se iskreno zahvaljujemo Misijonskemu središču Slovenije in MIVA za hiter odziv in konkretno pomoč pri nakupu dveh transportnih

• NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE •

več oseb. Vozilo bo namenjeno za prevoz deklet in žena v začetni formaciji, ki redno potujejo v Dakar in druga mesta na programe usposabljanja, ter za srečanja. Uporabljale ga bodo tudi za prevoz mladih na kamp poklicanosti, za obisk vasi in program opismenjevanja žensk, za prevoz materiala in še več drugih obveznosti, ki jih imajo na dnevni, tedenski in mesečni ravni.

AGUSTIN MARGJONI – ALBANIJA

Duhovnik Agustin Margjoni pripada redovni skupnosti Lazaristov. Deluje v Albaniji v Skadarski škofiji. Lazaristi imajo v Albaniji 4 evangelizacijske centre, ki so zelo razpršeni po deželi. Razdalje v Albaniji so velike, cestne povezave pa, razen v večjih mestih, slabo razvite in zelo slabe. Poleg tega skrbijo tudi za misijon albanskih katoličanov v Solunu in okolici. Te kraje obiščejo vsaj trikrat letno in

obiščejo vse podružnice ter organizirajo razna srečanja.

V Skadru in okolici skrbijo za 4 podružnične cerkve in skupnosti, mesečno oskrbujejo tudi podružnice v oddaljenosti 100 km od Skadra in krščanske skupnosti v okolici gore Dukagjin. Za obisk podružnic, pastoralnih srečanj, kateheze in tudi nakup materiala bi potrebovali novo vozilo, ki bo zanesljivo in primerno za vožnjo tudi v oddaljene kraje.

**Z vašimi darovi je MIVA Slovenija v letu 2022
podprla 25 projektov v skupni vrednosti
593.760,00 €.**

vozil za centra v Vinici in Lvovu. Ti dve regiji sta že od samega začetka sprejeli največje število notranje razseljenih oseb, kar pomeni veliko aktivnosti in sodelovanja v sami regiji. Velika zahvala tudi v imenu delavcev Karitas, ki vsakodnevno uporabljajo prevozna vozila in na ta način dostavljajo pomoč v vasi in oddaljena mesta. Hvala vsem Slovencem, ki ste pomagali pri zbiranju denarnih sredstev in omogočili, da že več kot leto pomagamo ljudem v Ukrajini.

S. VIDA GERKMAN – ALBANIJA

Hvala MIVI Slovenija, da mi je omogočila nakup električnega kolesa, ki mi je res v veliko pomoč. Kako lahko se mi je bilo zapeljati vsakodnevno v sosednjo vas za previjanje ran na nogah in to je bilo še posebno v tolažbo bolniku, da bom zagotovo in poceni prišla. To je bilo tiste mesece po nakupu in tako se kolo še danes vrti meni in drugim v pomoč in veselje. Iz vsega srca hvala vsem, ki darujete in zbirate za nas.

MISIJONAR	DRŽAVA	VOZILO
S. Vida Gerkman	Albanija	Električno kolo
Tone Kerin	Madagaskar	Toyota Landcruiser
Robert Anthony	Tanzanija	Toyota Landcruiser - koprojekt z MIVA Koroška
Ivica Perič	Zambija	Toyota Landcruiser – koprojekt z MIVA Hrvaška
Tone Kerin	Madagaskar	Popravilo ceste
Karitas Lvov	Ukrajina	Renault master
Karitas Vinicija	Ukrajina	Ford transit
S. Donika Marleku -usmiljenke	Albanija	Volkswagen Caddy
S. Dorica Sever	Kanada	Letalska karta
S. Anica Starman	Slonokoščena obala	Toyota Hillux
S. Zorica Blagotinšek	Senegal	Avtobus Renault
Miha Majetič	Kazahstan	Hyundai Staria
Tomaž Mavrič	Kongo	Toyota Landcruiser
Janez Mesec	Madagaskar	2x motor
S. Vesna Hiti	Burundi	Prevoz otrok
S. Agata Kociper	Brazilijska	Renault Master
S. Prisca Chiradza, p. Janez Mujdrica	Zambija	Toyota Hiace+Alphad
Škof Gaetano di Piero, Janez Mesec	Madagaskar	Toyota Hillux
Abbe Quentin Coly, S. Polona Švigelj	Senegal	Toyota Hillux
S. Zvonka Mikec	Angola	Toyota Hillux – Koprojekt MIVA Avstrija
Polona Dominik	Etiopija	Toyota Rush
Škof Martin Kmetec, p. Igor Barbini	Turčija	VW Caravele
S. Bogdana Kavčič, škofija Rutana	Burundi	Toyota Hillux
Ustanova Toma Križnarja	Sudan	Toyota – koprojekt MIVA Koroška
Prevoz 2x rešilec	Madagaskar	MIVA Avstrija

ROŠNJE • NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE • NOVE PROŠNJE •

POLONA DOMINIK - ETIOPIJA

Polona Dominik, laiška misijonarka, deluje v Etiopiji v salezijanskem centru v Adis Abebi. Salezijanci imajo v Etiopiji 14 različnih centrov, kjer opravljajo izobraževalno, humanitarno in pastoralno delo s tisoči otrok in družinami. Vozilo bo namenjeno salezijanski skupnosti v mestu Adwa na severu Etiopije, kamor je med vojno pribežalo več kot 155.000 ljudi, in se bo uporabljalo za duhovno

oskrbo in humanitarno pomoč ljudem v celotni regiji, ki šteje čez pet milijonov prebivalcev. Najpomembnejša dejavnost salezijancev je seveda župnija, sledi pa ji velika poklicna (tehnična) šola različnih strok, ki je že tisočim mladim pomagala do poklica. Ponujajo tudi krajše tečaje tehničnih spretnosti. V Mladinskem centru zbirajo mlade in jim ponujajo razvedrilne, športne in izobraževalne dejavnosti, med drugim tudi

knjižnico in učno pomoč. Nujno potrebujejo novo vozilo, saj so mnogi ljudje odvisni od njihove pomoči, ki jo lahko priskrbijo le z vozilom. Ne gre le za materialno pomoč, temveč tudi pomoč bolnikom, ranjencem, ponesrečencem in nosečnicam, ki morajo v bolnico in nimajo druge možnosti priti do zdravstvene oskrbe. Ne nazadnje je Don Bosco Adwa tudi župnija in potrebujejo zanesljivo vozilo za pastoralne namene.

Za kratek čas nazaj v misijonih

DANILO LISJAK, SALEZIJANEC, UGANDA

Včeraj doživeta maša v 'naši' cerkvi v Atede. Priložnost, da povem resnico o začetnikih misijona in o trpljenju, ki je spremljalo to delo. In tudi obdarovanju po Božji Dobroti. Načrt od 2010, obljubljen župljanom, je popolnoma uresničen. Dar nove cerkve sv. Janeza Boska je naš blagoslov. Preprosti ljudje v vsakdanjem prizadevanju za preživetje dojemajo s srcem in očmi. Res je, zaploskajmo Bogu in Slovencem, ki verjamejo v delo misijonarjev.

Danes začenjajo polagati steklene prizme v okenske odprtine. Dež z vetrom je neusmiljen, zato smo se tudi odločili za ta korak. Ko gledam na previdnostno 'najdenje' dveh najboljših mojstrov, me je vse manj strah glede dokončanja tega svetišča. Kako? On, ki je navdihnil pred 25. leti, bo tudi našel najboljšo pot za dokončanje.

Izčrpane vse rezerve

JANEZ KRMELJ, DUHOVNIK LJ, MADAGASKAR

Na skrajnem podeželju, v Vatanato, mi je bolničar mojstrsko zašil rano z laksom za ribolov. V injekcijsko iglo je napel konec laksa, ga dobro stisnil in ukrivil korak za korakom ter šival na živo brez anestezije.

To je iznajdljivost domačinov, kjer ni na razpolago ničesar. Pa antibiotike jej, mi je rekel. In vse je v redu. Dal sem mojstru okrog 5 € in je bil hvaležen.

Namreč strešno valovito pločevino so nesli 9 km daleč in da je to primerno embalarano za nositi, so štiri kose pločevine zvalili in rolo zvezali. Na cilju smo te vezilke posekali. Pločevina se je sprostila kot vzmet in moji počasni refleksi so plačali svoje (op. ureznino na roki). Nekajkrat mi je uspelo ...

Letošnje leto je bilo zelo zahtevno. Lakota se bo šele ta mesec polegla. Marca in aprila smo delili le koruzno moko za otroke in manjokovo moko za odrasle. Izčrpal sem vse rezerve.

Naše šole je Pedro sprejel v sklop šol Akamasoe. Trenutno nam gradi licej z dvanajstimi razredi. Imamo blizu 900 otrok in mladih v vseh oddelkih šol. Ustanova Akamasoa od učencev in dijakov ne zahteva šolnine, sicer bi revni ne imeli enakih možnosti za šolanje. Država pomaga Akamasoi z vsakoletnim sprejemom manjšega števila učiteljev v državne službe. Do tedaj pa moram za njihove plače poskrbeti sam. Hvaležen sem skladu Trikraljevske akcije, ki mi je pomagala pri plačah za učitelje prvih pet mesecev.

Zaradi navala na naše šole bo pred vstopom v novo šolsko leto potrebno dodatno zgraditi dva razreda za osnovno šolo in dva razreda za nižjo gimnazijo ter internat za dijake višje gimnazije. Stvari se tako hitro odvijajo in z njimi nove zahteve. Če imate na razpolago oz. prosta kakšna sredstva za gradnjo, bi prosil, če nam lahko pomagate pri gradnji teh dveh šolskih objektov. Vsem prisrčen misijonski pozdrav.

Zapisano s črnilom

S. MILENA ZADRAVEC, SALEZIJANKA, JORDANIJA

Sestra, ki deluje v Aleppu in je prizadet od potresa, se trudi, da vsaj nekaj malega, kruh, mleko, odeje, streho, prenočišče, deli s prizadetimi, ki so ostali brez hiše in vsega, kar je bilo v njih. Srečni so, da imajo kaj za pod zob in streho nad glavo. Ne vem ali si sploh lahko predstavljamo, kakšno je življenje po vojni, potresu, neurju. Sestra, ki deli kruh in streho, je marsikaj prestala že v svoji deželi v Libanonu, ki ni nič na boljšem kot Sirija, kjer trenutno deluje. Pokorščina jo je že pred temi dogodki poslala v Aleppo, medtem ko je njena mama grozno prizadeta od tamkajšnjih dogodkov in popolne ekonomske krize. Iz ene tragedije sedaj okuša drugo, morda še večjo.

Mladina iz gibanja POTA, ki se je pri nas ustavila za prenočišče, mi je darovala lepo vsoto za pomoč Siriji. Bili so namreč na poti proti Anjari, kjer so kot prostovoljci pomagali v sirotišnici. Sestra iz naše skupnosti je že naslednji dan odpotovala v Sirijo v Aleppo, njen rojstni kraj, kjer ima še mamo, brata in sestro. S seboj je nesla finančno pomoč ne samo od POTA, pač pa tudi prispevke nekaterih romarjev iz Slovenije. Vsem najlepša in prisrčna hvala! Sestra se še ni vrnila iz Sirije, saj je njena mama kritično travmatizirana. Namreč ni si še opomogla od smrti njenega sina, ki so ga ubili teroristi, ko jo je doletel ta nepričakovani potres; družina se je sicer rešila, ne more pa se znebiti groznih scenarijev, ki so se vklesali v njihovo podzavest z neizbrisnim črnilom.

Jaz bom šla v Sirijo takoj, ko mi bo dano. Hvala vsem, ki hočejo pomagati.

Ivana Žigon odhaja na misijon v Mozambik

V nedeljo, 14. maja 2023, je v Komnu na Krasu potekala podelitev misijonskega križa novi laiški misijonarki Ivani Žigon. V župnijski cerkvi sv. Jurija se je zbrala velika množica Ivaninih sorodnikov in prijateljev.

Misijonski križ je v imenu krajevnega škofa blagoslovil in podelil generalni vikar koprške škofije msgr. Slavko Rebec. Ob njem so somaševali še salezijanski inšpektor Marko Košnik, domači župnik Marjan Jakopič, misijonarji Danilo Lisjak, Janko Kosmač in Ivan Bajec ter drugi duhovniki, ki so osebno povezani z novo misijonarko.

Slovesnost so lepo oblikovali številni prijatelji iz skupnosti Na tvojo besedo. Sodelavca Misijonskega središča Slovenije pa sta kot simbolno popotnico za odhod v misijone Ivani izročila tudi Sveto pismo v portugalskem jeziku, misijonsko svečo, rožni venec in plišasto igračko. Ivana prihaja iz Komna in v tem mesecu zaključuje študij geografije. Je aktivna na številnih področjih in v

več prostovoljnih društvih. Je gasilka, članica ekipe prve pomoči ter aktivna župljanka. S skupino POTA je doživela izkušnjo misijonskega dela v Ukrajini, kar jo je spodbudilo, da bi več svojega časa darovala

misijonom. Še vedno je aktivna pri zbiranju materialne pomoči in se je v zadnjem letu večkrat odpravila v Ukrajino predat to pomoč. Pred letom in pol se je vključila v skupino SLED v okviru Misijonskega središča Slovenije za pripravo laiških misijonarjev. Njena odločitev je v tem času dozorela do trenutka, ko bo z Božjim blagoslovom odšla na enoletno delo v misijone v Mozambik. Delovala bo v salezijanski skupnosti, ki jo vodi slovenski misijonar Anton Grm v kraju Moatize. Za geslo svojega misijonskega poslanstva si je izbrala vprašanje Jezusa apostolom: »Koliko hlebov imate?« S tem vprašanjem Jezus sprašuje vsakega od nas, kakšne svoje talente ima na razpolago, da jih Bog pomnoži v blagor našim bližnjim. Ivani na njeni poti želimo vse dobro. Naj se ti njeni talenti in darovi v misijonih pomnožijo, ob tem pa naj jo spremlja Božji blagoslov.

MSS

Skupina SLED o sprejemanju drugačnosti

V soboto, 18. marca 2023, je potekalo v tem šolskem letu sedmo srečanje skupine SLED za pripravo laiških misijonarjev. Trenutna zasedba skupine šteje 6 pripravnikov za misijone. Tokratna gostja je bila s. Slavka Cekuta ND. V nadaljevanju si preberite kratek utrinek z našega srečanja.

Čeprav sva se z ženo Ano priprav na misijone udeležila šele drugič, se počutiva v ekipi prijetno. V našem marčevskem srečanju smo imeli čast, da smo spoznali sestro Slavko Cekuta, ki je bila 11 let misijonarka v Albaniji. Pomagala je domačinom, ki so bili pomoči potrebni, predvsem ženskam in dekletom, ki so bila zlorabljeni v tujini.

Na začetku smo se kratko predstavili. Po prostoru so bile razstavljene slike in si je vsak izbral eno, ki ga je navdahnila. Nato nam je razdelila dva listka, na katera smo napisali, kakšen je naš odnos do drugače mislečih, kaj za nas pomenijo misijoni ter zakaj nas je ravno izbrana slika nagovorila. Ugotovili smo, da to ni najbolj preprosto,

saj smo nato sami sebe "skritizirali" in razmislili, kaj bi lahko storili, da bi se na določenih področjih izboljšali. Ob tem pa smo, ne vedoč, spoznavali drug drugega. Listke smo nalepili na plakat, da si ga bomo lahko še kdaj ogledali in osvežili spomin. Po kratki pavzi in okrepčilu smo nadaljevali z zanimivim »programom«. Sestra Slavka nam je ponudila možnost izbire različnih barv in nam dala navodilo, da nanese malo barve na list papirja. Ko smo to storili, smo naše »umetnije« postavili na mizo in jih na kratko opisali. Ugotovili smo, da smo navodila sestre vsak po svoje slišali kakor tudi razlagali. To je bila izjemna vaja, pri kateri nas je sestra hotela opomniti,

da je vedno zelo pomembno poslušati in slišati navodila ter si jih vsekakor zapomniti. Tako je sestra Slavka skozi naše druženje vodila naše razmišljanje o sprejemanju drugačnosti in poslušanju. Srečanje nama je bilo zelo zanimivo, saj nam je skozi dinamično razpoloženje in delo razlagala tako svoje delo v misijonih, ki ga je opravljala, kakor tudi kakšne vrline naj bi imel misijonar pri svojem delu. Veseli smo, da smo spoznali osebo s tolikimi talenti in izkušnjami. Presenetila nas je s svojo odločnostjo in smislom za humor kakor tudi s svojo skromnostjo. Verjamem, da smo prejeli dobro popotnico za rast in razvijanje naših talentov, ne glede na to, kam nas bo Božja pot popeljala. Iskrena hvala sestri Slavki za tako poučno in prijetno druženje. Verjamem, da se bodo naše poti še kdaj srečale.

Rajko in Ana Špehar Vrtin

Obisk Burundija, Ruande in CAR

Od 11. do 24. marca 2023 sva Burundi, Ruando in Centralno afriško republiko obiskala generalni superior Misijonske družbe Tomaž Mavrič in urednik Misijonskih obzorij Pavle Novak.

Namen potovanja je bil obhajanje 50. obletnice prihoda sester usmiljenk in 25. letnice prihoda prvega lazarista v te kraje. Sestre usmiljenke so obletnico slovesno praznovale v letu 2022 in Tomaž Mavrič je želel ob tej priložnosti obiskati čim več skupnosti sester usmiljenk in lazaristov. V prvi skupini sester usmiljenk je bila tudi slovenska misijonarka s. Bogdana Kavčič, ki deluje v Burundiju. Tam deluje tudi usmiljenka s. Vesna Hiti, v Ruandi pa s. Anka Burger. Vse tri občasno pošiljajo svoje prispevke za Misijonska obzorja. V obeh državah je dolga leta delovala tudi s. Vida Gerkman, ki zdaj nadaljuje svoje misijonsko poslanstvo v Albaniji. V Centralno afriško republiko smo obiskali župnijo v kraju Boganangone, kjer so v lanskem letu začeli delovati lazaristi. Sledil je obisk v Safi, kjer deluje skupnost sester usmiljenk, v kateri je bila na samem začetku tudi sestra Bogdana. V tem kraju poteka projekt »Z delom do dostojnega življenja«, ki ga že kar nekaj let podpira Slovenska Karitas. Ta projekt zelo uspešno pripomore k vsesplošnemu razvoju družin. Iz Centralno afriške republike smo odleteli v Ruando. Takoj smo opazili, da je Ruanda na področju razvoja naredila velik korak naprej. Na prvi pogled bi jo lahko primerjal s katerokoli zahodno razvito državo. Ceste so asfaltirane, praktično po celi državi imajo elektriko. Napredek iz prestolnice Kigali pa se na podeželje ne širi tako hitro. Zato sestre usmiljenke delajo bolj na odročnih krajih, kjer so zelo revna področja in se ljudje zelo trudijo, da si s poljedelstvom priskrbijo najnujnejše za preživetje. Tako Ruanda kaže znake velikih nasprotij; v mestnih središčih se kopiči bogastvo, le nekaj kilometrov stran iz mesta pa je napredek zelo počasen.

Mnogi se zato želijo preseliti čim bližje mestu, da bi si lahko priskrbeli dobro službo. Sestre usmiljenke se v prestolnici trudijo, da preko poklicnih šol pomagajo otrokom in mladim, da se izučijo poklica, ki bi jim v prihodnosti omogočil samostojno službo. Veliko obiskujejo revne in bolne po domovih in jim nudijo medicinsko pomoč ter duhovno spremstvo.

Obiskali smo begunsko taborišče v Mahami. V tem taborišču so begunci iz Burundija, Ugande in Konga, nekaj manjših skupin pa tudi iz drugih držav. Tukaj živi prek 50.000 beguncev. Mnogi so tu že več let in so se navadili na takšno skromno življenje. Njihovi otroci hodijo v šole, nekateri gredo lahko ven iz taborišča, da s priložnostnim delom zaslužijo za boljše življenje. Skupina lazaristov in usmiljenk jih duhovno podpira in spremlja. Sestre se še posebno trudijo, da jim nudijo nujno medicinsko in tudi drugo pomoč.

V Gahogo se je Tomaž srečal z bogoslovci na vseh vzgojnih stopnjah od propedeutike, noviciata, filozofije do teologije. Na duhovniški poklic ali poklic brata laika v Misijonski družbi se pripravlja 35 fantov. Semenišče poka po šivih. Ni prostora za sprejem vseh kandidatov. Želijo zgraditi primerne prostore, da bi lahko odgovorili na vse potrebe in sprejeli vse kandidate. Zato prosijo za pomoč pri gradnji novih, večjih in ustreznih prostorih. Skupina mladih pred vstopom v bogoslovje živi v izposojenih-najetih prostorih, ki so resnično majhni in skromni. V nedeljo, 19. marca, smo slovesno obhajali 25. letnico prihoda lazaristov v Nembo. Semkaj je pred 25. leti prišel prvi lazarist iz Kolumbije g. Juan Avila. Od takrat se je delovanje lazaristov razširilo v Ruando, Burundi in od lanskega leta še v Centralno afriško republiko. Po slavlju nas je pot vodila v Burundi. V mestu Gitega, politični prestolnici Burundija, smo se srečali z našima misijonarkama s. Bogdano Kavčič in s. Vesno Hiti, ki je prišla iz Bujumbure. Nekaj ur smo izkoristili po kosilu za prijeten pogovor. Hitro smo morali ponovno na pot do naslednjega srečanja in vrnitev v Ruando. Zadnji postaji potovanja sta bili postojanki Mukungu in Musango. Mukungu je bila prva postojanka sester usmiljenk v Ruandi, v Musangu pa sedaj deluje s. Anka Burger. V tem krasnem hribovitem okolju sestre v obeh skupnostih obiskujejo prebivalce po gorah in jim nudijo vsestransko pomoč. V obeh zdravstvenih centrih, ki ju sestre vodijo, pa se vsak dan zvrstijo bolniki, ki potrebujejo zdravstveno oskrbo. Tu sva zaključila potovanje po teh treh državah in sledila je vrnitev domov. Ostajajo pa nepozabni vtisi na požrtvovalne zglede misijonarjev in misijonark, ki počasi prepuščajo delo domačim silam.

Pavle Novak

Na misijonsko izkušnjo več kot 40 POTA prostovoljcev

V letošnjem letu pod okriljem Katoliške mladine poteka osem POTA projektov. Posamezne skupine se bodo odpravile v Argentino, Kenijo, Kazahstan, Indijo, Ukrajino, Turčijo in na Madagaskar, projekt POTA Jordanija pa je bil že izveden februarja 2023.

V Ukrajini pri Marijinih sestrach v Kijevu bo ekipa štirih prostovoljcev izvedla dva oratorija in pomagala ljudem v stiski. S podobnim delom se bo pet prostovoljcev ukvarjalo tudi v Kazahstanu pri patru Mihi Majetiču, kjer bodo poleg oratorija in lažjega fizičnega dela organizirali tudi učno pomoč za mlade. Oratorije bodo pripravili tudi na Madagaskarju, a jim bo izziv predstavljalo predvsem ogromno število otrok, saj jih pričakujejo okrog 2000. Ekipo sedmih mladih bodo tam sprejeli slovenski misijonarji. V Keniji in Argentini se bodo prostovoljci posvečali mladim. V Keniji bo sedemčlanska skupina skupaj z domačini pripravila in izvedla več izobraževalnih delavnic, organizirali bodo program za otroke v centru za gibalno ovirane otroke in v centru za gluhe otroke, posvečali pa se bodo tudi otrokom z ulice. V Argentini bo poudarek na evangelizaciji in socialnem delu. Pet deklet se nas bo poleti odpravilo v Indijo k Mojci Gayen, kjer bomo poučevale v njeni šoli za dekleta in pripravile dva oratorijska dneva. Pred nekaj meseci se je na nas obrnil tudi misijonar

p. Martin Kmetec, zato se letos že julija na njegov misijon odpravlja kar osem fantov, ki bodo tam opravljali različna fizična dela. Šest nekdanjih prostovoljcev POTA, med njimi tudi trije člani spremljevalne ekipe, je februarja otvorilo letošnjo sezono z odpravo v Jordanijo. Misijon je potekal v okviru ameriške organizacije FOCUS, mednarodno skupino pa so sestavljali še prostovoljci iz Irske, Nemčije in Avstrije. Tam so poučevali otroke v šoli, pomagali v sirotišnici in obiskali nekaj svetopisemskih krajev. Na ostale lokacije se bomo skupine odpravile letos poleti, vendar pa je do odhoda potrebno opraviti še nekaj obveznosti. Priprave POTA so že v polnem teku. Prostovoljci smo se udeležili že dveh vikend usposabljanj. Na februarjem usposabljanju so nas prek video klica nagovorili gostitelji iz Indije, Ukrajine in Kazahstana. Z nami so podelili zgodbe o svojih življenjskih poteh, izkušnje in priporočila za delo v misijonih ter nam s svojo pristnostjo vlili dodatnega zagona. Med pripravami smo izvedli tudi vse potrebno glede

cepljenja, zavarovanja za tujino, vize in letalskih kart.

Med drugim usposabljanjem, ki je potekal v aprilu, smo spregovorili o kriznih situacijah, ki bi se nam po izkušnjah prejšnjih POTA skupin lahko pripetile. Izkušeni prostovoljci so nas opozorili na glavne kulturne razlike in varnost v državah, ki se od naše domovine v marsičem razlikujejo. Iz prve roke so nam mentorji (nekdanji prostovoljci POTA) podali nasvete ter potrpežljivo odgovarjali na naša premnoga vprašanja o gostiteljih, kulturnem šoku, hrani, vremenu, seznamu za pakiranje, ipd. Obiskala nas je tudi Katja Ravnikar, nekdanja laiška misijonarka in večkratna prostovoljka POTA.

V marcu smo se skupine POTA odpravile na t. i. »Izziv iz cone udobja«, s katerim smo se vsaj malo pripravile na drugačne razmere, ki jih bomo doživeli na misijonih. Vsaka skupina se je za en dan odpravila v dobrodelno organizacijo in pomagala po svojih močeh. Nekateri so se družili z osebami z motnjami v duševnem razvoju in osebami s cerebralno paralizo, drugi ustvarjali z otroki iz Ukrajine, pomagali v centru za brezdomce, naša in kenijska skupina pa sta v Šošanju pomagali pri urejanju skladišča zavoda Živim. Z zbiranjem sredstev po župnijah smo začeli že takoj po prvem usposabljanju. Do sedaj smo misijone in delo predstavili že v različnih koncih Slovenije, nekaj pa jih bomo obiskali še v naslednjih mesecih. Misijone POTA lahko podprete tudi vi. Vse podrobne informacije glede namena zbiranja in nakazila najdete na spletni strani www.pota.si pod zavihkom »doniraj«. Podprete nas lahko tudi z molitvijo za rodovitno delo v misijonih, zdravje in za srečno vrnitev. Za vsakršno podporo bomo iz srca hvaležni.

Petra Ahčin, POTA Indija

Srečanje malgašev v domovini

Ana Rožac, medicinska sestra v Izoli in katehistinja v Rakitovcu na Krasu, je vedno srce in glavna pobudnica naših srečanj. Tudi letos se je, na njeno povabilo, odzvalo kar lepo število starih znancev. Tako se nas je na državni praznik, 27. aprila, ko je dela prost dan, zbralo na Jožefovem hribu v Celju nekaj nad 30 starih znancev. Ob aperitivu in kavi so se razvezali jeziki in razživel se je prijateljski pogovor ob obujanju spominov »na davne čase«; poseben čar je dajal živžav otrok. Ob 12h pa smo se zbrali v Slomškovi kapeli k sveti daritvi, ki je utrdila naše notranje vezi.

Mašno slavlje je vodil in tudi pridigal letošnji slavljenec – jubilar Lojze Letonja, ki je dva dni prej dopolnil 70 let. Ob njem nas je letos somaševalo lepo število nekdanjih misijonarjev: Janez Puhan, Janko Kosmač, Franček Kraner, Franci Mihelčič, Izidor Grošel in podpisani (Rok Gajšek).

Jubilar Lojze je deloval na Madagaskarju 13 let. Potem je hotel doživeti novo izkušnjo. Tako je 10 let »daroval« Rusiji (Nižnji Tagil), 1 leto je bil v Bitoli (Mak) in sedaj že 13 let župnikuje v Beogradu na Čukarici v župniji sv. Cirila in Metoda na Banovem brdu. Tudi ostale udeležence srečanja bom naštel kar po imenu, torej: Ana Rožac, Helena Travnik, Anica Smrekar z možem Jožetom, Lojze Gabršček z ženo Tantely, Tomaž Oblak z ženo Sebastienne in tremi otroci, Polona Kerin (Gorjup) z možem Jožetom, Čuk Marija z možem

Radom, Emil Urbančič, Stane Kerin (nečak T. Kerina) z ženo Nano (malgašinja) in s tremi majhnimi otroki, Danijel Krmelj (nečak J. Krmelja) z ženo Tino (malgašinja) in njunim majhnim otrokom. Iz Ljubljane (Mastrova) pa sta prišla tudi dva malgaška bogoslovca CM Anthony in Billy, ki sta prišla šele februarja v Slovenijo študirat teologijo. Sedaj obiskujeta intenzivni tečaj slovenščine, v jeseni pa naj bi se že vpisala na teološko fakulteto. Če bo kateri od njiju voljan ostati kasneje v Sloveniji v pomoč pri pastoralnem delu, bomo seveda vsi veseli. Saj vemo, da je pri nas veliko pomanjkanje duhovnikov in zelo malo duhovniških poklicev. Zato bi bila takšna pomoč zelo dobrodošla. Za oba bogoslovca je bilo to srečanje še posebej prijetno doživetje, saj sta lahko pokramljala spet po domače. Maša je bila predvsem zahvala za

prehojeno pot našega jubilanta Lojzeta in zahvala Bogu vseh nas, ki smo se udeležili svete evharistije. Spomnili pa smo se še dveh jubilej, Anice Smrekar in Marije Čuk, ki te dni obhajata 60-letnico življenja. Obenem smo se pri maši spomnili vseh misijonarjev, ki so delovali na Madagaskarju in so že šli »pred nami v večnost«.

Liturgija je bila lepo oblikovana. Med mašo so se zvrstile malgaške in slovenske pesmi. Veseli, da se nas je zbralo tako lepo število, smo po blagoslovu na koncu maše ovekovečili srečanje s spominsko fotografijo pred Slomškovim oltarjem z željo, da bi se prihodnje leto spet videli in tako nadaljevali, morda kje drugje, naše skupno prijateljevanje; saj je res lepo, »če bratje in sestre prebivajo skupaj«. Sledilo je slovesno kosilo. Ob kramljanju s svojimi sosedi in prijatelji se je druženje zavleklo do četrte ure popoldne. Ni smela manjkati torta z napisom jubilarove 70-letnice, z željami in pesmijo »na mnoga leta« jubilarantu. Tako bodo, upam, naše prijateljske vezi ostale še naprej trdne. Naj bodo tudi vidno znamenje pričevanja, da je vstali Gospod z nami.

Rok Gajšek

TRIKRALJEVSKA AKCIJA

posamezniki: Dominik Polona, Duhovnja Voglje, Huth Danica, Klemen Kristina, Štefe Francisco župnije: Kranj - Zlato Polje, Ljubljana-Polje, Pivka, Šmihel, Vavta vas

ADVENTNA AKCIJA

posamezniki: Kopriva Silvester, Pirc Janez in Anica, Starman Anton župnije: Bukovica, Cirkovce, Črni Vrh, Dobje, Dokležovje, Fara, Kalobje, Kranj, Kranj - Zlato Polje, Ljubljana-Polje, Maribor - Sv. Janez Bosko, Pivka, Ptuj-Sv. Peter in Pavel, Sela pri Kamniku, Sv. Jurij ob Ščavnici, Šmarje pri Jelšah, Šmartno v Tuhinju, Šmihel, Vavta vas, Videm - Krško

MIVA

župniji Podnanos, Preska posamezniki: Ahčin Marko, Jereb Batagelj Miriam, Kmetič Marjeta, Kokot Branka in Franc, Ljubić Vedrana, Matković Mirela, N.N., Pižmoht Marija, Pšeničnik Marjana, Rezar Janko, Roya Rok, Sevcnikar Blažka, Štesl Leopold, Vivod Andrej, Vogrinčič Mateja, Vrečič Primož

SKLAD ZA MISIJONE

župnije: Bloke, Podnanos, Stična posamezniki: Basovic Gerencer Leona, Blažič Mihael, Cergolj Janez, Dolinšek Tatjana, Greif Boris, Harsanyi - Noner Stanka, Janc dr. Miha, Kelhar Jože, Koprivnikar Jožica, Kotnik Ambrož, Kozinc Janez, Kozjek Marija, Kozole Cvetka, Krivec Branka, Kurinčič Berta, Lajevec Janja, Likar Sebastjan, Lipušček Marjan, Ljuman d.o.o., Magdič Olga, Mencin Dominika, Mernik Franc, Merše Franjo, Miklič Vlasta, Mikulin Olga, N.N., Paškič Ilija, Pirc Dragica, Podgornik Marija, Podkrižnik Jožef, Rastresen Marija, Rastresen Matko, Rudolf Gašper, Saksida Blaž, Schwarzbartl Tomaž Ervin, Sirk Saksida Marija, Slokar Darja, Slovenska Karitas, Šiško Milka, Štrukelj Frančiška, Vindiš Dominika, Zorenč Davorina

SKLAD ZA LAČNE

župniji: Kromberk, Vogrsko posamezniki: Benčina Nadja, Ceglar Katja, Eržen Vesna, Frece Aleš, Harej Janko in Metka, Klander Judita, Končan Danijela, Kržišnik Franci, Linguaduct D.O.O., Medvešek Viljem, Merlić Vlasta, Mršnik Bernarda, N.N., Pirnar Žan, Ravnoesje in Marko

Janc s.p., Stopar Marija, Šlajpah Urban, Tajnikar Matej, Vidrih Slavica, Zupanc Kristjan, Žerjal Peter in Bojana

SKLAD ZA MADAGASKAR

posamezniki: Kotnik Srečko, Remic Primož

ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE**MISIJOJARJEV**

posamezniki: Benčina Nadja, Harej Janko in Metka, Križanec Vinko

ZA ŠOLANJE BOGOSLOVCEV

Meglič Alma

VODNJAKI - ZAMBIA

Pilič Nevenka

MAŠNE INTENCIE

župnija Škofja Loka

posamezniki: Bertolini Francesco, Pavlič Renata, Ušaj Herman, Virant Simon, Vogrinčič Mateja

MISIJOJ MATANGA

posamezniki: Kresnik Robert, Logar Edo, N.N., Podobnik Jožica

MISIJOJ AMPITAFI

Žagar Maja

S. MARTA MEŠKO

župnija Zasip

JOŽE ADAMIČ

Muller Marija

PAVEL BAJEC

Ramovš Vera

S. ANKA BURGER

posamezniki: Bolta Majda, Krevs David, Maras Tomaž, Škorjanc Anica

S. METKA KASTELIC

posamezniki: Kastelic Milena, N.N.

S. VESNA HITI

posamezniki: Lajevec Janja, Modic Erika

TONE KERIN

posamezniki: Colner Justina, Durič Ana, Hribar Mojca, Kežman Aleš, Lah Benjamin, Muller Marija, N.N., Petkovšek Danica, Plape Vernik Marija Marjeta, Šušteršič Ivana, Vernik Marjana

TONE OVATAR

N.N.

JANEZ KRMELJ

posamezniki: Bokali Urška, Bolta Marko, Gajšek Rok, Gruđen Ana, Komar Aleksander, Muller Marija, Pirc Dragica, Vrabec Marko, Zgubič Evgen

S. ANDREJA GODNIČ

župniji: Stranice, Zreče

posamezniki: Bolta Majda, Čengija Kata, Habjanič Jožica, Harej Vojko, Kosec Mojca, Merljak Nada, Pirc

Dragica, Ravbar Anica, Rustja Andreja, Sedej Andreja, Štuhec dr. Ivan

DANILO LISJAK

posamezniki: Bonutti - Hajdinjak Kamila, Harej Janko in Metka, Krevelj Branko, Mamič Tino

TOMAŽ MAVRIČ

Malalan Nika

S. ZVONKA MIKEC

posamezniki: Hrovat Olga, Murn, N.N., Rogl Cvetko

MISIJOJARKE MATERE TEREZIE

posamezniki: Harej Neva in Rajko, Kranjc Rafael

JANEZ MESEC

posamezniki: Novak Jani, Oblak Marija, Šimnic Apolonija

PEDRO OPEKA

posamezniki: Bohak Ivan

(Janko), Bolta Marko, Boyadzhieva Silviya, Budnar Matjaž, Dovč Mihaela, Družina d.o.o., Gomboc Vladimir, Herman Petra, Hočevar Janko, Kham Alenka, Krek Viktor, Lah Benjamin, Ličen Dominik, N.N.

OPEKA PETER

župnija Podnanos

posamezniki: N.N., Ravnoesje in Marko Janc s.p., Rus Valerija, Snoj Irena, Šegula Zdenka, Škorjanc Anica, Zgonc Marija, Zorman Anton, Žumer Zvonka

STANKO ROZMAN

posamezniki: Ravnikar Marija, N.N.

S. JOŽICA STERLE

Molitvena skupina Koper Sv. Marko

P. KMETEC MARTIN

župnija Polhov Gradec

posamezniki: Bešter Mojca, Bizjak Milojka, Bonutti - Hajdinjak Kamila, Družba Hčera Krščanske Ljubezni, Furar Anton, Kovačič Marija, Logar Marija, Lovše Anica, Merše Franjo, Oblak Marija, Ramovš Vera, Selan Stanka, Strnad Alenka, Švab Anica, Tomažič Anton

S. MARJETA ZANJKOVIČ

Zadavec Roman

TONE GRM

župnija Dobropolje-Videm

Ahačević Igor

S. BOGDANA KAVČIČ

posamezniki: Beguš Lojze, Kavčič Irena, Kodelja Ambrož, N.N.

ALOJZ PODGRAJŠEK

posamezniki: Povh Jože, N.N.

S. ANICA STARMAN

posamezniki: Glasenčnik Daša, Strnad Alenka

S. MILENA ZADRAVEC

Molitvena skupina Koper Sv. Marko

S. ANITA POLJAK

N.N.

P. JANEZ MUJDRICA

posamezniki: Bešter Mojca, Bizjak Milojka, Bonutti - Hajdinjak Kamila, Harej Neva in Rajko, Jamšek Demitrij, Jerman Milena, Kobal Klavdija, Kuralt Dejan, N.N., Oblak Marija, Oprčkal Marjan, Vesel Glavač Marta

JANEZ SEVER

N.N.

S. ANA SLIVKA

Ogorevc Klara

S. BARBARA PETERLIN

posamezniki: Jezeršek Janez, Lajevec Janja, Mežan Olgica, N.N., Pirnat Janez, Pšeničnik Marjana, Retelj Andreja

S. DORICA SEVER

posamezniki: N.N.

STANE KERIN

posamezniki: Mihelčič Janez, Šlajpah Urban

S. URŠA MARINČIČ

posamezniki: Kržišnik Eva, Lajevec Janja, Merše Franjo, Osterman Janez, Pisk Tomaž, Šilc Marinčič Andreja

S. POLONA ŠVIGELJ

OŠ Alojzija Šuštarja

S. MOJCA KARNIČNIK

posamezniki: Čelik Branko, Jeralič Martina

BR. MIHA MAJETIČ

Dolinšek Tatjana

MARIJINE SESTRE - UKRAJINA

posamezniki: Frece Aleš, Kaluža Stanislava, Kravos Stojan, Malovrh Mojca, Merljak Marija, Merše Franjo, Mrak Janez, Osolin Primož, Perovšek Francka, Ramšak Rozalija, Sluga Anamarija, Virant Simon, Zajec Marija župniji: Dobropolje-Videm, Jarše

POLONA DOMINIK

posamezniki: Ažman Bogdan, Barat Rozalija, Guček Boštjan, Hrovat Olga, Kadivec Janez, Kovač Jurčenko Urška, Oblak Marija, Sedej Andreja, Smole Marija

S. ZORICA BLAGOTINŠEK

posamezniki: Gale Bogomira, Gladek Maja, Gorenc Ljudmila

MISIJOJ CRIPAM - BRAZILIJA

posamezniki: Kos Tjaša, Muller Horvatič Ingrid, N.N.

Molitev za srečno vožnjo

Dobri Bog, na priprošnjo Sv. Krištofa, bodi z nami, ko smo v cestnem prometu.

*Daj nam budne oči in potrebno zbranost, da bomo varni mi in vsi okrog nas.
Pomagaj nam, da bomo pozorni do življenja, razumni s tehniko in obzirni do narave.*

Varuj nas in druge udeležence v prometu pred nevarnostmi in nezgodami.

Varuj nas pred nepazljivostjo, lahkomiselnostjo in naglico.

Utrdi v nas zavest odgovornosti in nas z vsake poti srečno pripelji domov.

*Ti bodi vedno in povsod naš cilj, da nas bo naša poslednja pot privedla
v objem tvoje neminljive ljubezni.*

Po Kristusu, našem Odrešeniku.

Sveti angel, varuh moj, bodi vedno ti z menoj.

Stoj mi noč in dan ob strani, vsega hudega me brani.

Prav prisrčno prosim te, varuj me in vodi me.

Amen.

Sveti Krištof, prosi za nas!

